

alene Klogskab paabyder det; det er ogsaa i mine Dine en simpel Retfærdigheds Sag. Det er et Krav, som Borgerne, hvad enten de bibrage Meget eller Lidet til Communens Fornødenheder, have, at faae Indflydelse paa den Maade, hvorpaa disse Midler anvendes, og hvorpaa Communens Diemed overhovedet fremmes. Det er blevet stærkt fremhævet, og jeg behøver derfor ikke at gjentage eller nærmere udvikle det, at, saaledes som Ordningen nu er, have de $\frac{1}{5}$ flert ikke nogen Indflydelse, de ere i nødvendigt, uundgaeligt Mindretal i Sogneraadet og fuldstændig uden Indflydelse paa Amtsraadsvalgene. Den Anskuelse, som jeg her vedkjender mig, at Huusmændene, de Smaa paa Landet, de $\frac{1}{5}$, de udelukkede Classer, have en virkelig Ret til at blive repræsenterede paa en mere fyldestgjørende Maade i Communeraadene, end Tilfældet er nu, er bleven udtalt af en Mand, hvis Ord de ærede Herrer, som ere af en anden Mening end jeg, og særlig de Herrer, som igaar og tildeels idag have taget Ordet mod det foreliggende Lovforslag, sikkert ville tillægge større Vægt, end de tillægge mine. Det er det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), en Mand, der har virket for Arbejdsclassens Oplysning og søgt at skaffe Arbejdsclassen, særlig i Kjøbstæderne, men sikkert ogsaa over hele Landet, gunstigere Billaar i mangfoldige Retninger. Paa det nordiske Arbejdermøde i Stockholm i dette Aar — det er altsaa ikke en gammel Historie, en Historie fra 7 Aar siden, men Noget, der er passeret taar — foreslog det Medlem, jeg sigter til, en motiveret Dagsorden, som jeg med den høttærede Formands Tilladelse skal oplæse. Den lød saaledes: „Overbeviist om, at den arbejdende Klasse er berettiget til Stemmeret i statsborgerlige Sager og til en mere udstrakt Deeltagelse i kommunale Sager, end det nu er Tilfældet, og ligesaa overtydet om, at den ikke vil misbruge denne Ret, gaaer Mødet over til Dagsordenen.“ Jeg har ikke villet undlade at anføre disse Ytringer, der sikkert ville gjøre endeel Indvirkning paa det ærede Medlem og dem, der væsentlig staae paa hans Side her i Salen. Jeg skal med disse Ord paa det Varmeste anbefale Lovfor-

slagets Overgang til 2den Behandling og dets videre Fremme, og jeg haaber, at den Modstand, det har mødt her i Thinget, vil tabe sig. Jeg troer, at dette Lovforslag vil danne et godt Grundlag for denne Sags Behandling her i Salen, og at det vil findes, at det ikke bør undergaae andre Forandringer, end at det jo dog vil vedblive at svare til den Charakter, hvorfra det er udgaaet, nemlig at gennemføre Grundlovens Princip paa de kommunale Anliggendes Omraade.

Bregendahl: Jeg kan i alt Væsentligt tiltræde den Udtalelse, som vi nys have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), og jeg kan derfor fatte mig meget kort, idet jeg dog maa sige, at de Betragtninger, som efter hans Udtalelse lede ham til at maatte stemme for Sagens Overgang til anden Behandling, ikke ere tilstrækkelige for mig til at bringe mig til at stemme for Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg anseer, i Henhold til de Betragtninger, det ærede Medlem har udtalt, det foreliggende Lovforslag for ikke skiftet til at danne Grundlaget for en videre Behandling af den Gjenstand, hvormed det beskæftiger sig, og jeg anseer af de Grunde, som det ærede Medlem udviklede, Tidspunktet til at fremkomme med Forandringer i den bestaaende Lovgivning om Sammensætningen af Communeraadene for ikke at være kommet. — Disse ere mine Grunde, hvorfor jeg ikke vil stemme for Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg skal derfor kun fremhæve et enkelt Punkt. Det er under disse forskellige Foredrag, som vi have hørt, oftere blevet fremhævet, at der var Misforstaaelse tilstede med Amtsraadene og disses Sammensætning. Jeg maa imidlertid i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det var først ved Communalloven af 1867, at Grændsen imellem Sogneraadene og Amtsraadene Myndighedsomraade blev mere skarpt bestemt, og at der da navnlig blev tillagt Amtsraadene en større Myndighed end den, der tidligere tilkom dem, idet man, om jeg maa bruge dette Udtryk, gjorde Amtsraadet til en overkommunal Myndighed over Sogneraadene, uden at der